

Roos en Andy

Familie uitbreiding met Dianne en Dionne

en

Maud droomt weer.

Roos en Andy

Nieuwe familieleden en Mauds droom gaat verder

door

Richard in de broek en Victor Smeets

Een fantasie verhaal van Richard in de broek en Victor Smeets. Alle overeenkomsten van namen mensen en plaatsen rusten op puur toeval

Cover: Victor Smeets/Miranda Smetze

ISBN: 9789403703527

©Richard in de broek en Victor Smeets

1.

Er loopt een meisje met lang rood haar de straat in. Ze loopt in de richting van de enige etalage in de straat, blijft er voor staan en kijkt naar binnen. Ze kijkt naar haar spiegelbeeld. Ze glimlacht en gaat met de wijsvinger van haar rechterhand over de vlinders op haar wang. Dan over de rozen en ander bloemen. Dat was er een jaar geleden nog niet zegt ze glimlachend. Dan zwaait ze naar het kleine meisje dat binnen naar haar staat te zwaaien. Ze ziet dat er een identiek tweede meisje bij komt staan. Alle twee hebben ze lang rood krullend haar. Ze kijkt glimlachend naar hen en de meisjes zwaaien nu samen naar haar. Andy komt naast haar staan en zegt: schatjes hé die twee. Roos knikt. Ze kijkt Andy aan en zegt: konden ze maar voor altijd blijven. Andy kijkt haar lachend aan en zegt zou je dat willen? Twee meiden die mama tegen je gaan zeggen? Stephanie komt naar buiten en kijkt even naar Roos die samen met Andy voor de etalage staat. Roos haalt haar hand door haar lange rode krullen. Zie je iets moois meid? vraagt Stephanie lachend. Roos kijkt haar even aan en knikt. Dan gaat ze door haar knieën en de twee meisjes vliegen haar om de nek. Alle twee strelen ze een wang en zeggen heel zacht moooiiiiiiii. Dan leggen ze hun armen om haar nek en Roos staat op met op iedere arm een 3 jarig meisje. De meisjes lijken sprekend op elkaar maar zijn geen familie van elkaar. Wel zijn ze alle twee ouderloos.

Roos geniet van hun gewicht op haar armen en de vier armen om haar nek. De meisjes hebben hun wangen tegen haar gezicht. Andy bekijkt wat er gebeurd en ziet zijn meisje met twee lieve en mooie meisjes bij zich. Stephanie bekijkt het met verliefde blik en zegt: het zou wat wezen als dat moeder en dochters zou kunnen zijn. Ze kijkt naar Andy en zegt: die twee kleintjes zullen het niet tegen je zeggen maar ze hebben gezegd dat ze Roos als mama willen hebben. Andy kijkt Stephanie verbaasd aan. Hebben die twee dat gezegd? Ja net, zegt Stephanie. Toen je met Roos voor het raam stond. Ze keken naar Roos en zeiden alle twee: “wil als mama” en wezen naar Roos. Andy kijkt Stephanie verbaasd aan. Meen je dat nu? vraagt Andy. Stephanie kijkt hem aan en zegt serieus: “ja man, dat meen ik”. En dan zegt ze naar Roos en de meisjes kijkend: en ik zou het helemaal niet erg vinden die twee als nichtjes te hebben. Andy kijkt Roos en de meisjes na als ze naar binnen lopen en denkt: het is inderdaad net een moeder met twee dochters. Dan kijkt hij naar Stephanie. Denk je dat die lui die over adoptie gaan Roos accepteren? Stephanie kijkt Andy nadenkend aan. Ze accepteren toch ook dat die meisjes in weekenden en vakanties bij jullie komen! Ze zijn meer hier dan in dat gezinsvervangend huis. En ze willen nooit terug naar dat gezinsvervangend tehuis. Ze zeggen steeds: “willen bij mama Roos en papa Andy blijven.” Andy kijkt Stephanie verbaasd aan. Die twee driejarige grieten? zegt Andy verbaasd. Stephanie knikt.

Dan komt een van de twee meisjes naar buiten en zegt: Tante Stephanie kom naar binnen? Tante Mattie vraagt. Ze grijnst naar Andy en zegt: mama Roos lief en gaat weer naar binnen. Andy kijkt verbaasd naar Stephanie en vraagt: zei ze nu tante tegen je? Stephanie grijnst naar hem en zegt, dat doet ze de hele week al knul. En zei ze nu net mama Roos? Mattie steekt haar hoofd op dat moment om de hoek van de deur en zegt: ja lummel, dat zei ze en tegen Stephanie: kom op Steph, noodgeval. Ik kom, zegt Stephanie en loopt achter Mattie aan Andy verbaasd achterlatend. Langzaam loopt hij achter Stephanie aan en gaat naar binnen. Daar ziet hij Roos achter de balie staan en de twee meisjes zitten in het wachtgedeelte lekker te tekenen. Andy bekijkt het tafereel vanuit de deur en glimlacht. Maud komt binnen en zegt: hey papa schuif eens een end op wil je. Kan ik mijn nichtjes knuffelen. Ze schuift Andy aan de kant en loopt lachend langs hem naar de meisjes. “TANTE MAUD,” roepen de twee grieten en rennen naar Maud. Ze springen tegen haar op, Maud vangt ze op en neemt ze op de arm zoals Roos eerder ook deed. De meisjes gaan met een hand naar Maud haar oren en beginnen met de ringetjes te spelen. Mooooooiiii, zeggen ze en leggen hun armen om Mauds nek. Maud loopt naar Roos en Roos neemt een van de twee over. Wat lijken ze op elkaar hé, zegt Roos tegen Maud die lachend knikt.

Het kon een tweeling zijn ja, zegt Maud. Danny komt binnen en de twee meisjes kijken hem verlegen aan. Hij lacht naar ze en zegt: ik weet het nog steeds niet wie is nu wie? De twee kleine meisjes laten duidelijk hoorbaar een zucht ontsnappen. Het meisje bij Roos op de arm zegt zuchtend: “Domme ome Danny” en dan, “ik ben Dianne.” Het meisje bij Maud op de arm schud zuchtend haar hoofd. Ja Domme ome Danny zegt ze. “Ik ben Dionne.” Hij kijkt ze ondeugend aan en zegt: jullie zijn zusjes hé? Weer zuchten de twee meisjes. Neeheee zeggen ze, Geen zusjes hoor. Dan kijken ze elkaar aan en zeggen maar hier wel en grijnzen naar elkaar. Dan komt Andy verder naar binnen en kijkt naar Roos. Hij ziet dat ze automatisch Diannes neus afveegt. Ja, denkt hij, ze had hun moeder kunnen zijn. Dan schud hij zijn hoofd en denkt: dat accepteren ze nooit. Hij gaat op de bank in de wachtruimte zitten en de meisjes maken zich los van Roos en Maud. Ze gaan bij hem zitten en geven hem hun tekeningen. Omdat jij zo'n lieve papa bent, zeggen ze tegen hem en beginnen trots te blozen. Hij neemt een besluit en pakt de telefoon. Wat ga jij doen? vraagt Roos verbaasd. Ik ga navragen wat we moeten doen om die twee te adopteren zegt hij. Mattie, Stephanie, Maud en Roos kijken hem verbaasd aan. Wat ga je? Zeggen ze tegelijk. Andy zegt: “vragen hoe we die twee kunnen adopteren!” Roos kijkt in de spiegel en vraagt: denk je dat ze dit accepteren? ze wijst naar zichzelf en dan door de shop. Ja hoor, zeggen Maud en Steph,

2.

Roos kijkt lachend naar haar zusje en schoonzusje. Zeker weten? vraagt ze en Stephanie zegt Mutts natuurlijk wel. Kijk hoe gek ze op je zijn. Dat zien hun ook wel hoor. Roos lacht naar haar en kijkt dan verliefd naar het meisje dat naar haar toe komt lopen. Mogen we wat drinken? vraagt het meisje lief. Roos kijkt haar aan en zegt: pak maar schat, en pak dan ook gelijk voor Dionne. Het meisje draait zich om met een blij en lief dankjewel en loopt richting de koelkast. Roos kijkt haar na en droomt weg. Ze denkt aan het moment dat dit begon. Ze waren bij Trudy geweest en gingen na het samenbrengen van de zes zussen met hun moeder naar huis. Ze had geen zin om thuis te zitten en pakte een boek waarmee ze in het parkje tegenover de shop op een bankje gaat zitten. Ze opent het boek, wil beginnen met lezen en ziet ineens een stroop kinderen langs rennen. Ze glimlacht en bekijkt hoe die kinderen het speelveldje op rennen en in geen tijd zijn alle speeltoestellen bezet. Dan van de andere kant af komt een vrouw aanlopen met 5 kinderen. Roos hoort een paar van de al aanwezige kinderen roepen daar komen de eikeltjes. Roos kijkt naar wat er gebeurd en ziet dat de vijf kinderen er niet op reageren. Ze haalt een hand over haar hoofd en glimlacht. Mijn haar begint weer te groeien, zegt ze zacht tegen zichzelf. Ze ziet dat de vijf kinderen zich tussen de andere begeven en dat sommigen doen als of ze een enge ziekte hebben.

Roos kijkt vanaf het bankje naar wat er verder gebeurt en geniet van de kinderen die spelen. Ze ergert zich aan die paar die nog steeds doen alsof er iemand loopt met een besmettelijke ziekte en vraagt zich af of ze zich er mee moet bemoeien. Maar dan komen er een paar oudere vrouwen die de irritante kinderen mee roepen met de duidelijke mededeling: “kom mee, hier spelen is gevaarlijk met die kinderen er bij.” Roos voelt zich kwaad worden maar houdt zich in. De kinderen en hun moeders, neemt ze aan, vertrekken. Ze blijft naar de kinderen kijken en geniet er van. Op een gegeven moment komt er een vrouw naast haar zitten en zegt leuk hé die kinderen? Roos knikt terwijl ze naar de kinderen kijkt en zegt: heerlijk om te zien. De vrouw vraagt aan Roos of ze heeft meegekregen wat er gebeurde. Roos knikt weer en zegt: “ja, ouders die hun kinderen dat laten doen moeten ze een schop onder hun reet geven. Op zijn minst.” Ze kijkt de vrouw aan en ziet een klein leuk donker vrouwtje zitten. De vrouw kijkt naar Roos en zegt: inderdaad, maar helaas. Ze steekt haar hand uit en zegt: ik ben Moana, leidster bij het gezinsvervangend tehuis om de hoek. Roos kijkt het vrouwtje even aan en neemt dan haar hand aan. Ik ben Roos, zegt ze, van de tattoo-shop aan de overkant. Moana begint te lachen en zegt: dat vermoeden had ik al dat je dat was. Ik heb je vaker gezien. Dan komt er een meisje aan lopen. Rode lange krullen en groene ogen.

Ze kijkt Moana aan en vraagt: Mogen Dionne en ik met de bal spelen? Moana knikt en geeft haar een lege strandbal. Het meisje kijkt er naar en dan naar Moana en zegt teleurgesteld: “dat is geen bal” en kijkt beteuterd. Roos kijkt naar het meisje en krijgt een warm gevoel van binnen. Het meisje kijkt haar aan met grote groene ogen en zegt hoi, ik ben Dianne. En U bent mooi. Dan kijkt ze weer beteuterd naar de lege strandbal. Roos zegt: “geef eens meisje” en het meisje geeft haar verlegen de lege bal. Roos draait een beetje met de lege bal en vind het ventiel. Ze wijst er naar en zegt hier hard in blazen. Het meisje kijkt verbaasd op en zegt dan: “dat gaat niet want mijn lucht wil daar niet in!” Moana kijkt glimlachend naar hoe Dianne met Roos omgaat. En hoe Roos met Dianne om gaat. Ze geniet er van en is verbaasd dat Dianne niks zegt over Roos haar tatoeages. Dan komt er een tweede meisje aanlopen dat als twee druppels water op Dianne lijkt. Roos kijkt verbaasd en vraagt aan Moana zijn het zusjes? Moana kijkt haar aan en schudt haar hoofd. Nee, zegt ze, geen zusjes. Zelfs geen familie, maar wel alle twee wees. Roos kijkt naar het tweede meisje dat met grote ogen verlegen naar haar kijkt. Roos glimlacht en richt zich weer naar Dianne. Kom eens hier meisje, zegt ze. Dan laat ze Dianne zien wat ze moet doen om lucht in de bal te krijgen. Probeer maar, zegt ze en Dianne blaast in de bal.

Tot haar verbazing gaat er inderdaad lucht in de bal. Heee dat is leuk, zegt Dianne en blaast weer. Dianne is zoet met de bal opblazen en het andere meisje gaat naar Moana en kruipt op haar schoot. Ze fluistert iets tegen Moana die lachend zegt: vraag maar meisje. Durf ik niet, klinkt het verlegen en ze duwt haar gezicht in Moana's jas. Roos lacht er om en zegt: laat haar maar. Dan komt Dianne naar haar toe en klimt op haar schoot. Ze hijgt en zegt tegen Roos: “ik heb niet genoeg ballenlucht hoor” en geeft Roos de bal met een beetje lucht er in. Roos begint te lachen en het andere meisje kijkt verbaasd op. Ze draait haar hoofd nieuwsgierig naar Roos. Moana kijkt verbaasd naar Dianne en zegt zacht: “dat is voor het eerst dat die zo bij een vreemde is.” Roos pakt de Bal aan en Diannes hand gaat over Roos haar wang. Vind ik mooi, zegt ze en tekent een vlinder na. Dan kijkt ze naar Moana en zegt: zij is lief! Roos haalt adem, blaast de bal op en geeft die aan Dianne. Het andere meisje kijkt verbaasd naar wat er allemaal gebeurd. Dan laat ze zich van Moana's schoot glijden en loopt verlegen naar Roos toe. Ze steekt haar hand uit en zegt zacht: “ik ben Dionne” en kijkt verlegen naar haar voeten. Roos neemt de hand aan en zegt: en ik ben Roos. Dionne kijkt verbaasd op en Roos ziet grote blauwe ogen. Ze kijkt glimlachend van Dionne naar Dianne en vraagt zacht: zijn jullie zusjes? Nee vriendinnen, zeggen de meisjes in koor. Dan wijst Dionne op een vlinder op Roos haar arm en zegt: “dat is mooi.”